

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכא נמי ביחיד.												!
וגזר דין דיחיד תנאי היא.												■
שנים שעלו למטה וחוליון שוה, וכן שנים שעלו לגרדום לידון ודינן שוה, זה ירד וזה לא ירד, זה ניצל וזה לא ניצל. מפני מה זה ירד וזה לא ירד, זה ניצל וזה לא ניצל? זה - התפלל ונענה, וזה התפלל ולא נענה. מפני מה זה נענה וזה לא נענה? זה התפלל תפלה שלימה - נענה, וזה לא התפלל תפלה שלימה - לא נענה.	דתנאי: היה רבי מאיר אומר:											◇
כאן - קודם גזר דין, כאן - לאחר גזר דין.	רבי אלעזר:											◇
יפה צעקה לאדם, בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין.	רבי יצחק:											◇
וגזר דין דצבור מי מיקרע? והא כתוב אחד אומר (ירמיהו ד) כבסי מרעה לבך, וכתוב (ירמיהו ב) כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני, מאי לאו כאן - קודם גזר דין, כאן - לאחר גזר דין?												‡
לא, אדי ואידי לאחר גזר דין, ולא קשיא כאן - בגזר דין שיש עמו שבועה, כאן - בגזר דין שאין עמו שבועה, כדבר שמואל בר אמי.												!
מנין לגזר דין שיש עמו שבועה שאינו נקרע - שנאמר (שמואל א ג) ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה.	דאמר רב שמואל בר אמי, ואמרי לה אמר רב שמואל בר נחמני אמר רב יונתן:											!
בזבח ובמנחה - אינו מתכפר, אבל מתכפר בתורה.	רבא:											■
בזבח ומנחה - אינו מתכפר, אבל מתכפר בתורה ובגמילות חסדים.	אביי:											■
רבה ואביי מדבית עלי קאתו, רבה דעסק בתורה חיה ארבעין שנין, אביי דעסק בתורה ובגמילות חסדים - חיה שיתין שנין.												○
משפחה אחת היתה בירושלים שהיו מתיה מתין בני שמונה עשרה שנה. באו והודיעו את רבן יוחנן בן זכאי, שמא ממשפחת עלי אתם, דכתיב ביה (שמואל א ב) וכל מרבית ביתך ימותו אנשים - לכו ועסקו בתורה וחייו.	תנו רבנן: אמר להם: רבי יוחנן בן זכאי]											○
הלכו ועסקו בתורה וחייו, והיו קורין - אותה משפחת רבן יוחנן על שמו.												○
מניין לגזר דין של צבור שאינו נחתם?	רב שמואל בר אינאי משמיה דרב:											■
אינו נחתם? והכתיב (ירמיהו ב) נכתם עונך לפני?												‡
אלא, אף על גב שנחתם - נקרע, שנאמר (דברים ד) כה' אלהינו בכל קראנו אליו.												■
והכתיב (ישעיהו נה) דרשו ה' בהמצאן												‡
התם ביחיד, הכא בצבור.												!
ביחיד אימת?												^
אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים.	רבה בר אבוח:											!
(שמואל א כה) ויהי כעשרת הימים ויגף ה' את נבל												■
עשרה ימים מאי עבידיה?												‡
כנגד עשר לגימות שנתן נבל לעבדי דוד.	רב יהודה אמר רב:											!
אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים.	רב נחמן אמר רבה בר אבוח:											!
בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון.												■
מאי כבני מרון?												^
הכא תרגימו כבני אמרנא.												!
כמעלות בית מרון.	ריש לקיש:											!
כחיילות של בית דוד.	רב יהודה אמר שמואל:											!

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
וכולן נסקרין בסקירה אחת.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											יה
אף אנן נמי תנינא (תהלים לג) היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם.	רב נחמן בר יצחק:											יה
מאי קאמר?												יה
אילימא הכי קאמר: דברנהו לכולי עלמא ומיחד לבייהו כהדדי												יה
והא קא חזינן דלאו הכי הוא.												יה
אלא לאו הכי קאמר: היוצר רואה יחד לבם, ומבין אל כל מעשיהם.												יה
על ששה חדשים השלוחין יוצאין:												יה
על ניסן מפני הפסח												יה
על אב מפני התענית												יה
על אלול מפני ראש השנה												יה
על תשרי מפני תקנת המועדות												יה
על כסליו מפני חנוכה												יה
ועל אדר מפני הפורים.												יה
וכשהיה בית המקדש קיים - יוצאין אף על אייר מפני פסח קטן.												יה
וליקפו נמי אתמוז וטבת												יה
מאי דכתיב (זכריה ח) כה אמר ה' צבאות צום הרביעי צום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה ליששון ולשמחה. קרי להו צום, וקרי להו ששון ושמחה, בזמן שיש שלום - יהיו ליששון ולשמחה, אין שלום - צום.	דאמר רב חנא בר ביזנא אמר רב שמעון חסידא:											יה
הכי קאמר: בזמן שיש שלום - יהיו ליששון ולשמחה, יש שמד - צום, אין שמד ואין שלום, רצו - מתענין, רצו - אין מתענין.	רב פפא:											יה
אי הכי, תשעה באב נמי												יה
שאני תשעה באב, הואיל והוכפלו בו צרות.	רב פפא:											יה
בתשעה באב חרב הבית בראשונה ובשניה, ונלכדה ביתר, ונחרשה העיר.	דאמר מר:											יה
ארבעה דברים היה רבי עקיבא דורש, ואני אין דורש כמותו.	תניא, אמר רבי שמעון:											יה
צום הרביעי - זה תשעה בתמוז שבו הובקעה העיר, שנאמר בחודש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה להם לעם הארץ ותבקע העיר. ואמאי קרי ליה רביעי - רביעי לחדשים.	[רבי עקיבא]											יה
צום החמישי - זה תשעה באב, שבו נשרף בית אלהינו. ואמאי קרי ליה חמישי - חמישי לחדשים.	[רבי עקיבא]											יה
צום השביעי - זה שלשה בתשרי, שבו נהרג גדליה בן אחיקם. ומי הרגו - ישמעאל בן נתניה הרגו, ללמדך ששקולה מיתתן של צדיקים כשריפת בית אלהינו. ואמאי קרי ליה שביעי - שביעי לחדשים.	[רבי עקיבא]											יה
צום העשירי - זה עשרה בטבת, שבו סמך מלך בבל על ירושלים, שנאמר (יחזקאל כד) ויהי דבר ה' אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר. בן אדם כתב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלים. ואמאי קרי ליה עשירי - עשירי לחדשים.	[רבי עקיבא]											יה
והלא היה ראוי זה לכתוב ראשון. ולמה נכתב כאן												יה
כדי להסדיר חדשים כתיקנן.												יה
ואני איני אומר כן, אלא: צום העשירי - זה חמשה בטבת שבו באת שמועה לגולה שהוכתה העיר, שנאמר (יחזקאל לג) ויהי בשתי עשרה שנה בעשירי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר, ועשו יום שמועה כיום שריפה.	[רבי שמעון]											יה
ונראין דברי מדבריו, שאני אומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון, והוא אומר על ראשון אחרון, ועל אחרון ראשון. אלא שהוא מונה לסדר חדשים, ואני מונה לסדר פורעניות.	[רבי שמעון]											יה
בטלה מגילת תענית	איתמר, רב ורבי תינא:											יה

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
לא בטלה מגילת תענית.	רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי:									◊	■	◊	יה:
בטלה מגילת תענית, הכי קאמר: בזמן שיש שלום - יהיו לישון ולשמחה, אין שלום - צום. והגך נמי כי הנני.	רב ורבי חנינא אמרי:										■		יה:
לא בטלה מגילת תענית, הני הוא דתלינהו רחמנא בבנין בית המקדש, אבל הגך - כדקיימי קיימי.	רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי:										■		יה:
מעשה וגזרו תענית בחנוכה בלוד, וירד רבי אליעזר ורחץ, ורבי יהושע וסיפר. ואמרו להם: צאו והתענו על מה שהתעניתם.	מתיב רב כהנא:									◊	■	‡	יה:
שאני חנוכה דאיכא מצוה.	רב יוסף:										!	◊	יה:
ותיבטיל איהי, ותיבטל מצותה.	אמר ליה אביי:										‡		יה:
שאני חנוכה דמיפרסם ניסא.	אלא אמר רב יוסף:										!	◊	יה:
בתלתא בתשרי בטילת אדכרתא מן שטריא, שגורה מלכות יון שמד שלא להזכיר שם שמים על פיהם, וכשגברה מלכות חשמונאי ונצחום התקינן שיהו מזכירין שם שמים אפילו בשטרות. וכך היו כותבים: בשנת כך וכך ליוחנן כהן גדול לאל עליון. וכששמעו חכמים בדבר אמרו: למחר זה פורע את חובו ונמצא שטר מוטל באשפה, וביטלום. ואתו היום עשאוהו יום טוב.	מותיב רב אחא בר הונא:										■	‡	יה:
ואי סלקא דעתך בטלה מגילה תענית - קמייתא בטול, אחרניתא מוסיפי?												‡	יה:
הכא במאי עסקינן - בזמן שבית המקדש קיים.												!	יה: